

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123232259
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123232259.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C. XXXX, XXX XX C., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti osobe povinnej platiť výživné - otec: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C. XXXX, občan Českej republiky, právne zastúpený JUDr. Michalom Roštárom, advokátom so sídlom ul. Pod Brehom 71, 023 54 Turzovka, IČO: 42 225 949, o určenie výšky výživného pre plnoleté dieťa, na odvolanie osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 9Pc/12/2023-322 zo dňa 06.12.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 9Pc/12/2023-355 zo dňa 18.12.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 9Pc/12/2023-322 zo dňa 06.12.2023 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) v spojení s opravným uznesením č. k. 9Pc/12/2023-355 zo dňa 18.12.2023 rozhodol vo výroku I. tak, že zaviazal otca - osobu povinnú platiť výživné prispievať na výživu navrhovateľky - plnoletej dcéry sumou 250 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky od 27.06.2023. Vo výroku II. rozhodol o nedoplatku na výživnom pre navrhovateľku za obdobie od 27.06.2023 do 30.11.2023 vo výške 1.094,27 eur, ktoré je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku III. vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Vo výroku IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1 až 3, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 až 3, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 2 ods. 1, 2, § 35, § 36, § 37 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 185 ods. 1, 3, § 187 ods. 1, § 191 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil, že rodičia navrhovateľky boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 14P/64/2022 zo dňa 12.07.2022, v ktorom boli upravené aj práva a povinnosti k maloletému E. na čas po rozvode vo forme schválenej rodičovskej dohody tak, že bol zverený do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať výživné vo výške 250 eur mesačne. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že pri určovaní výživného vychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľky cca 830 eur mesačne s tým, že navrhovateľka si popri štúdiu nemôže zadovážiť príjem napr. brigádnicky pre zhoršený zdravotný stav, a ani štipendium. Súd prvej inštancie vychádzal z príjmu matky mesačne cca 1.000 eur netto a od októbra 2023 vo výške 2.000 eur netto, ako aj zo skutočnosti, že

matka zabezpečuje navrhovateľke bývanie a iné potreby. Otec neposkytoval po rozvode navrhovateľke žiadne výživné, ani vecné plnenia, následne uznal že má voči nej vyživovaciu povinnosť, začal si ju aj plniť, od júla 2023 v sume 36,83 eura, výživné zaplatil aj za celý mesiac jún až do mesiaca december 2023 vrátane. Ďalej súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že otec je čiastočne invalidný a má ešte jednu vyživovaciu povinnosť v sume 250 eur na syna. Matka navrhovateľky má taktiež ešte jednu vyživovaciu povinnosť. Navrhovateľka si môže časť výdavkov hradiť z prídavkov na dieťa vo výške 60 eur, a to najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku dieťaťa. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že otec má dva dôchodky a príjem z podnikania vo výške spolu 1.068 eur (2 dôchodky a príjem z podnikania 600 eur). Zároveň skutočnosť, že otec podniká na základe ústnych zmlúv a niekedy aj bez vystavenia faktúr pripustil otec a potvrdili to aj svedkovia F. G. a H. H., preto podľa názoru súdu prvej inštancie daňové priznanie otca nemôže odrážať jeho reálny príjem z podnikania. Príjem musí byť logicky vyšší, keď nie všetky príjmy zapíše do daňového priznania. Súd prvej inštancie vychádzal z prvej výpovede otca, že má navyše príjem 200 až 300 eur z brigád, teda z reálneho celkového príjmu otca minimálne 1.300 eur v čistom mesačne. Ďalej otec síce uviedol, že mu finančne pomáha sestra, avšak práve v prospech nej sa vzdal dedičstva po otcovi v Českej republike a uvedené súd prvej inštancie vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine tak, že otec dedičský podiel mohol využiť pri plnení vyživovacej povinnosti, tento sa však dedičstva vzdal. Podľa názoru súdu prvej inštancie je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu plnoletej dcéry sumou minimálne 250 eur. Samozrejme výživné by súd prvej inštancie určil vyššie (cca 50 % odôvodnených výdavkov navrhovateľky), ale prihliadol na to, že je otec čiastočne invalidný, má druhú vyživovaciu povinnosť a matkine schopnosti a možnosti prispievať na výživu navrhovateľky sú vyššie. Ďalej súd prvej inštancie následne skúmal, či je priznanie výživného navrhovateľke v súlade s dobrými mravmi. Otec ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti nenamietal porušenie dobrých mravov navrhovateľkou a ani súd prvej inštancie nezistil v rámci dokazovania na strane navrhovateľky také správanie voči otcovi, pre ktoré by nebolo možné výživné priznať z dôvodu porušenia dobrých mravov. Zároveň súd prvej inštancie určil výživné od podania návrhu navrhovateľkou tak ako to žiadala a povinný s tým súhlasil. Zároveň súd prvej inštancie vyčísliť aj nedoplatok na výživnom za obdobie od 27.06.2023 do 30.11.2023 v sume 1.094,27 eur, kde bral do úvahy aj sumu, ktorú zaplatil otec z celkovej sumy. Dlžné výživné povolil splácať v mesačných splátkach po 100 eur pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v súlade s ust. § 52 CMP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. V odvolaní oprel odvolacie dôvody o ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a uviedol, že má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd prvej inštancie nebral v úvahu ustálenú rozhodovaciu činnosť k otázke možnosti určenia výživného v rozsahu 25 % až 30 % preukázaného čistého príjmu povinného rodiča a zároveň nebral v úvahu životnú úroveň matky ako osoby, ktorá podniká prostredníctvom obchodnej spoločnosti dosahujúcej ročný obrat v sume 380.000 eur (v zmysle daňového priznania za rok 2022), a teda výšku výživného prináležiaceho navrhovateľke ako plnoletej stanovil spolu s existujúcou vyživovacou povinnosťou otca voči druhému dieťaťu výrazne nad percentuálnu hodnotu ustálenú rozhodovacou činnosťou súdov v tejto otázke. Zároveň súd prvej inštancie nedostatočne alebo nesprávne posúdil pomery povinného rodiča, pomery matky navrhovateľky na druhej strane a v konečnom dôsledku ustálil nesprávne príjmové pomery otca a príjmové pomery matky navrhovateľky, teda nesprávne disproporciu príjmov, ako i životnej úrovne oboch rodičov navrhovateľky, ako aj skutočnosť, na koho životnej úrovni by sa mala navrhovateľka, ako na vyššej, podieľať. V ďalšom otec uviedol, že súd prvej inštancie mal za to, že sa vzdal svojho dedičského podielu, avšak k tomu uviedol, že bola vypočítaná ako svedkyňa jeho sestry, pričom vzdanie sa svojho dedičského podielu k rodičovskému bytu realizoval v súlade s dobrými mravmi, nakoľko jeho sestra sa postarala a doopatrovala oboch rodičov v starobe a chorobe a v tejto činnosti jej nikto z ostatných súrodencov nepomáhal (ani otec navrhovateľky). Z týchto dôvodov preto nie je možné otca v tomto konaní o určenie výšky výživného na navrhovateľku sankcionovať vyšším výživným, a to aj s poukazom na to, že dedičské konanie po oboch rodičoch bolo skončené predtým, ako došlo k rozvodu manželstva otca a matky navrhovateľky. Pokiaľ ide o vyhodnotenie zdravotného stavu otca oproti zdravotnému stavu matky navrhovateľky, nie je možné bagatelizovať jeho 50 % zníženie schopnosti vykonávať pracovnú činnosť. Jeho zdravotná indispozícia spočívajúca v zhoršenom zraku je oproti matke navrhovateľky výrazne limitovaná a znevýhodnená, na čo súd prvej inštancie neprihliadal. Otec sa domnieva, že príjmové pomery matky navrhovateľky sú minimálne v sume 3.000 až 4.000 eur a nie 2.000 eur, tak ako to bolo deklarované od októbra 2023, nakoľko matka navrhovateľky je jedinou konateľkou

a spoločníčkou, jediným zamestnancom obchodnej spoločnosti LESOSLUŽBY VÁLKOVÁ, s. r. o., dosahujúcej ročný obrat v sume 380.000 eur. Zároveň otec má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec vo väzbe na životnú úroveň toho ktorého rodiča a vo väzbe na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov v otázke určovania výšky vyživovacej povinnosti. Mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach matky navrhovateľky podieľať sa na vyživovacej povinnosti navrhovateľky vo vyššej miere, čomu by zodpovedalo zníženie súdom určeného výživného zo sumy 250 eur, ktorú určil súd prvej inštancie na sumu 100 eur požadovanú otcom, ktorá je zároveň v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou z hľadiska percentuálneho vyjadrenia výšky vyživovacej povinnosti. Žiadal, aby Krajský súd v Žiline zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal otca povinnosťou platiť výživné sumou 125 eur mesačne od 27.06.2023 s tým, že nedoplatok by mal predstavovať za obdobie od 27.06.2023 do 30.11.2023 sumu 324,27 eur a zároveň, aby mu bolo povolené splácať tento nedoplatok v mesačných splátkach po 50 eur splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za zákonné, v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Navrhovateľka má za to, že výživné vo výške 250 eur je na spodnej hranici a vzhľadom na jej vek, zdravotné komplikácie, keďže je onkologickou pacientkou, čo ju značným spôsobom postihlo nielen v štúdiu, ale aj v osobnom živote, napriek tomu má snahu a vôľu dokončiť Vysokú školu v A.. Má dobrý prospech, snaží sa si splniť svoje školské povinnosti, aj napriek diagnóze a školské povinnosti vo vzťahu k lekárom. Nemá možnosť privyrobiť si a ani iným spôsobom zabezpečiť si výživu a je odkázaná na výživu rodičov. Otec posiela výživné len v sume minimálneho zákonného výživného, čo nepokrýva reálne náklady, ktoré sú spojené s vysokoškolským životom. Otec sa o dcéru nijakým spôsobom nezaujíma, nestará sa o ňu, nekupuje jej žiadne darčeky alebo sa nesnaží naplniť nejaké iné potreby. Otec v čase, keď sa rozhodovalo o rozvode manželstva, musel mať vedomosť, že navrhovateľka je plnoletá, a teda nie je účastníčkou konania o rozvod manželstva a že si bude uplatňovať výživné na seba. Týmto rozporuje akúkoľvek dohodu medzi dcérou a otcom, že by súhlasila s tým, že otec si nebude voči dcére plniť vyživovaciu povinnosť. Čo sa týka príjmu otca, má za to, že si je schopný zarobiť omnoho viac finančných prostriedkov. Sám uviedol, že nie všetko fakturuje, nevedel sa vyjadriť, aký je jeho príjem. Čo sa týka toho, že otec poukazuje na príjmové pomery matky, navrhovateľka uvádza, že takáto obrana je absolútne neadekvátne, matka sa stará o všetko. Matka zabezpečuje navrhovateľke celú výživu, platí internát v Českej republike, dopravu, knihy, všetky špeciálne pomôcky a riešila zdravotný stav navrhovateľky. To, že matka vie zarobiť finančné prostriedky, je predsa jej podnikaním a to, aký má obrat je len jej šikovnosťou, nemá to žiaden vplyv na vyživovaciu povinnosť otca. Matka na pojednávaní navrhla otcovi, že keď nie je schopný zarobiť si finančné prostriedky, že ho zamestná a garantovala mu príjem od 1.000 eur do 1.300 eur mesačne podľa odpracovaných hodín. Otec túto ponuku odmietol, a teda je nesporné, že si musí lepšie finančne zarobiť zo svojej podnikateľskej činnosti a z čiernych príjmov, ktoré má. Je nesporné, že ani výživné vo výške 250 eur nepostačuje vykryť všetky navrhovateľkine výdavky, ktoré prezentovala na pojednávaní. Zároveň je potrebné brať do úvahy nielen skutočný príjem otca, ale aj potencionálny príjem. Je nesporné, že otec si umelo znižuje svoj príjem tým, že berie platby za vykonané stavebné práce na čierno. Na základe uvedeného žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Iné vyjadrenia do konania doložené neboli.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a nie viazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie

návrhom uplatnených požiadaviek, odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah rozsudku súdu prvej inštancie, argumenty predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre stanovenie výživného v zmysle návrhu navrhovateľky alebo návrhu osoby povinnej platiť výživné - otca navrhovateľky. Vychádzajúc z odvolacích námietok osoba povinná z platenia výživného - otec navrhovateľky namietal nesprávnosť posúdenia jeho schopností a možností platiť výživné pre plnoletú navrhovateľku, ako aj posúdenie možností a schopností matky navrhovateľky a v tom súvisiacou možnosťou navrhovateľky podieľať sa na životnej úrovni matky navrhovateľky. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie takto zisteného skutočného stavu veci možno konštatovať, že navrhovateľka je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaná na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov. Výživné zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky. Otázna však naďalej ostáva výška primeraného výživného, ktorá by rovnako zodpovedala možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča - otca s prihliadnutím na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť, výdavky a s prihliadnutím na možnosti a schopnosti ďalšieho povinného rodiča matky navrhovateľky, ako aj s prihliadnutím na ďalšie zákonné kritériá ako je miera osobnej starostlivosti matky o navrhovateľku. Z obsahu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že pri určovaní výživného vychádzal z kritérií uvedených v ust. § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že súd prvej inštancie zohľadnil výdavky na strane navrhovateľky a za jej oprávnené výdavky považoval tie, ktoré súvisia so štúdiom, stravou, nákupom pomôcok, potrebnej literatúry, poplatky za internát, lieky, materiálne pomôcky, oblečenie a obuv a za dôvodné ich považoval v rozsahu 830 eur mesačne. Na strane osoby povinnej z platenia výživného, teda otca konštatoval jeho mesačný príjem, ktorý dosahuje z podnikania, ako aj z poberania dvoch dôchodkov v Českej a Slovenskej republike a navyše príjmu otca, teda reálne vychádzal z celkového príjmu otca minimálne 1.300 eur netto mesačne. Prihliadol na jeho oprávnené výdavky, náklady súvisiace s bývaním, ako aj na výživné, ktoré platí vo vzťahu k synovi. U ďalšieho povinného rodiča - matky konštatoval jej príjem zo zamestnania, prihliadol na jej výdavky, ktoré má v súvislosti s potrebami na domácnosť a náklady, ktoré má s výživou ďalšieho dieťaťa, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť.

9. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav. Z vykonaného dokazovania je možné prijať právny záver o stanovení rozsahu výživného pre plnoletú navrhovateľku. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne konštatuje, že navrhovateľka je osobou, ktorá je odkázaná výživou na svojich rodičov, pretože jej schopnosť samostatne sa živiť obmedzuje štúdiom na vysokej škole, kde študuje, a to mimo územia Slovenskej republiky v Českej republike. Súd prvej inštancie zisťoval náklady, ktoré súvisia s jej výživou, konštatoval oprávnenosť nákladov. Je potrebné uviesť, že nie je možné preukazovať náklady, ktoré má plnoletý študent úplne detailne. Počas pobytu na internáte si navrhovateľka musí zabezpečovať stravovanie, ubytovanie, veci bežnej potreby, osobnej hygieny, nevyhnutné študijné materiály, obvyklé presuny v rámci mesta atď. Ďalšou položkou je cestovné pri návšteve domova, náklady na hygienu, kozmetiku. Preukazovaním nákladov, ktoré má oprávnená navrhovateľka okrem pravidelných výdavkov, ktorými sú náklady spojené s bývaním, stravou, ošatením, zdravotným stavom, ktorý u navrhovateľky nie je priaznivý, sú aj náklady, ktoré nie sú pravidelné, ktoré súvisia so štúdiom, získavanie študijných pomôcok, výdavky na kultúrne, spoločenské, športové vyžitie, ktoré v dnešnej dobe treba považovať za nevyhnutné a nárokovateľné, samozrejme pochopiteľne v rozumnej miere. Táto miera musí zodpovedať možnostiam a schopnostiam oboch povinných rodičov. Je potrebné vziať do úvahy aj spoločenský vývin navrhovateľky, je zaradená do vysokoškolského kolektívu, očakávania spoločnosti prirodzene kladú požiadavky na úpravu vonkajšieho vzhľadu, teda sú tu výdavky na hygienické, kozmetické potreby. Pri stanovení rozsahu výživného aj odvolací súd reflektuje rozdielnosť príjmov rodičov, zohľadňujúc mieru osobnej starostlivosti matky, ktorá v dôsledku samostatnosti navrhovateľky nie je markantná, kedy možno svojím spôsobom konštatovať samostatnosť navrhovateľky a určitú jej nezávislosť. Pre zovšeobecnenie môžeme kompenzovať starostlivosť matky percentuálnym podielom 10 % a komplexných výdavkov navrhovateľky, pripočítajúc k tomu určitú sumu nákladov, ktoré súvisia s bývaním a na ktorých by sa mala podieľať aj navrhovateľka v pomernej časti, ako aj jej brat a matka. Súd prvej inštancie správne rozhodol, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu plnoletej dcéry sumou minimálne 250 eur, čo predstavuje cca 30 % odôvodnených výdavkov navrhovateľky,

zvyšok sa podieľa matka navrhovateľky, nakoľko matkine schopnosti a možnosti sú vyššie a zároveň súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že otec je čiastočne invalidný a má druhú vyživovaciu povinnosť. Stanovené výživné 250 eur tak je možné považovať za správne, korešpondujúce zákonné kritériá a v súlade so súdnou praxou, kedy pri plnoletej osobe, ktorá študuje na vysokej škole a osoba povinná má dve vyživovacie povinnosti, 20 % z príjmu predstavuje súdnu prax. Vzhľadom na určené výživné a vyčíslenie nedoplatku na výživnom spolu s čiastkami, ktoré mal uhradiť otec navrhovateľky, odvolací súd mal za to, že je vecne správny aj výrok, týkajúci sa nedoplatku na výživnom a aj tento potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).